

[Hølge Larsen.]

besparelser på finansloven, som de konservative og venstre anviste, beløb sig til 20-30 mill. kr. eller 1,8 promille. Jeg nævnte også den konservative finanslovsordførers, det ærede medlem hr. Thestrups, bemærkning om — og jeg vil gerne gentage det — at man ikke kan komme væsentligt længere med besparelser på statsbudgettet. Men det, jeg har kritiseret, og det, jeg har kaldt overbudspolitik, er, at man fra konservativ side er absolut og varm tilhænger af, at statens udgifter øges væsentligt i de kommende år til trafik anlæg, til investering i skoler og undervisningsanstalter, og at man ved siden deraf mener at kunne stille store og væsentlige skattelettelser i udsigt. (Poul Møller: Det gør vi jo ikke!). Den skattelettelse, der nævnes fra konservativ side, er af et meget væsentligt omfang, og skal man kunne gennemføre store investeringer, må man anvise vejen til at skaffe dækning for gennemførelsen af skattelettelser, der er foreslået.

Jeg vil i øvrigt gerne lige gøre en bemærkning til i denne forbindelse, netop for at karakterisere, hvad der for mig er noget meget centralt i det radikale venstres økonomiske politik. For os er det noget overordentlig væsentligt og centralt, at vi anlægger en helhedsbetragtning og en helhedsvurdering af alle de økonomiske problemer, vi står over for, og som skal løses, og at vi over for alle samfundsgrupper prøver at anlægge denne helhedsvurdering. Det er det væsentlige, det er det centrale. Det, som vi bedst betegner som den økonomiske samordning og dens principper, må være grundlaget for den økonomiske politik, som vi ønsker at støtte.

Herefter må jeg vist gøre et par bemærkninger om udenrigspolitikken og det, der er sagt til mig og til mit parti i anledning af udtalelsen på vort landsmøde.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft holdt jo en tale i dag, som i og for sig ikke kan overraske. De synspunkter, det ærede medlem her gav udtryk for, har det ærede medlem vel givet udtryk for i lidt varieret form gennem de 38 år, det ærede medlem har siddet i folketinget. Det ærede medlem gav sin tale en meget personlig form, og derfor vil jeg gerne, inden jeg svarer mere på mit partis vegne, gøre et par personlige

bemærkninger, og jeg siger udtrykkeligt personlige bemærkninger. Jeg synes, jeg har lov til at gøre det i anledning af, at netop det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft lagde så meget personligt ind i sin tale.

Det ærede medlem sagde, at vi ikke alene har et nationalt ansvar, men også et ansvar for et vestligt sammenhold. Jeg er personlig ganske enig med det ærede medlem, men jeg vil gerne føje til, at dermed er der ikke sagt tilstrækkeligt om vort ansvar. Vi har i den verden, hvori vi lever i dag, et ansvar, der er internationalt i den forstand, at det omfatter hele verden. Vi har det i kraft af den tekniske udvikling, vi har det ganske særlig i kraft af vort kendskab til atomvåbnens betydning. Med atomtiden er der for mig at se sket en så afgørende ændring, at man må anlægge vurderinger, der rækker ud over det nationale, videre ud til at omfatte hele kloden, hele menneskeheden. Det er personlige bemærkninger, jeg gør. De er for mig aldeles afgørende; de er også afgørende, når vi skal tage stilling til forholdet mellem øst og vest.

Jeg gør opmærksom på, at det, der er nævnt i landsmødeudtalelsen fra det radikale venstre, er intet andet, end hvad der fra andre sider i internationale forsamlinger er nævnt som de muligheder, der kan tages op ved en gensidig overenskomst om afspænding i Europa. For mig — og jeg siger igen for mig personlig — er disse problemer så vigtige i lyset af den trussel, som kernevåbnene byder, at vi må være dristige nok til at vise over for andre lande, at vi tør prøve deres synspunkter, tænke deres argumenter igennem og se, om vi kan komme den vej frem.

Det vil jeg gerne have sagt til det ærede medlem som svar på det, der blev fremført her, og dermed er også — og det er ikke alene på mine egne personlige vegne, men også på mit partis vegne — afvist det ærede medlems lette — udskyld udtrykket — insinuation af, at jeg og min partigruppe skulle gå kommunisternes ærinde i disse anliggender. Det blev sagt i forbindelse med nævnelser af Ulbrichtstyret. Det er ikke tilfældet, det har aldrig været tilfældet, det bliver det aldrig, og det ved det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udmærket godt.

Så skal jeg i øvrigt efter disse lidt mere personlige bemærkninger, som jeg altså